

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Urto/3/2022
Identifikačné číslo spisu: 1022200029
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1022200029.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 23. júna 2022 v Bratislave s verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci odsúdeného Y. O. o ním podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ntc/1/2022, z 30. marca 2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ntc/1/2022, z 30. marca 2022 z r u š u j e .

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozsudok Krajského súdu Linz, sp. zn. 37 Hv 127/20g - 59, zo 14. januára 2021 právoplatný v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Linz, sp. zn. 9 Bs 43/21v, z 10. marca 2021

s a
u z n á v a a v y k o n á
n a ú z e m í S l o v e n s k e j r e p u b l i k y

v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky:

Y. O., narodený X. X. XXXX v P. W., Slovenská republika, trvale bytom O. - V., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Suben, Rakúska republika,

uznaný za vinného,

v bode 1.1) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad, ods. 4 č. 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach,

v bode 1.2) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 4 č. 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach,

v bode 1.3) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 štvrtý prípad rakúskeho Zákona o omamných látkach,

v bode 1.4) z trestného činu nedovoleného zaobchádzania s omamnými látkami podľa § 27 ods. 1 č. 1,

1 a 2. prípad, ods. 2 rakúskeho Zákona o omamných látkach,

na tom skutkovom základe, že:

1.1) v množstve 25-krát presahujúcom hranicu (§ 28b Zákona o omamných látkach) a síce 1.441,62 gramov kryštalického metamfetamínu (obsahujúcom 67,9 % metamfetamínu), tým asi 97,89-násobok hraničného množstva, protiprávne vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska tak, že v období od mája 2019 do 15.09.2020 transportoval uvedené celkové množstvá vo viacerých jazdách v oblasti Kittsee cez štátnu hranicu;

1.2) v množstve 25-krát presahujúcom hranicu (§ 28b Zákona o omamných látkach) a síce celkovo 1.906,62 gramov kryštalického metamfetamínu (obsahujúcom 67,9 % metamfetamínu), teda asi 129,46-násobok hraničného množstva, prenechal iným za účelom zisku a síce

1.2.1) dňa 19.9.2019 v Amstetten 46,32 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu EUR 2.500,- neznámemu odberateľovi;

1.2.2) v období marca až októbra 2019 v Linzi, vo Welse, v St. Valentin a Hörsching viacerými odbermi celkovo 500 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 40,- V. A. F.;

1.2.3) v marci 2020 vo Schwechate sprostredkovaním cez Z. U. 50 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 40,- Q. Y.;

1.2.4) v období decembra 2019 až júna 2020 v St. Valentin, St. Pölten, Gemersdorf a na iných miestach viacerými odbermi celkovo 350 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu medzi EUR 30,- a EUR 40,- Q. R.;

1.2.5) v decembri 2019 v St. Valentin 60 gramov kryštalického metamfetamínu, v marci 2020 v Gemersdorf 40 gramov kryštalického metamfetamínu výmenou za E-Bike, v máji 2020 v Gemersdorf 15 gramov kryštalického metamfetamínu, dňa 5.6.2020 v St. Valentin 30 gramov kryštalického metamfetamínu a dňa 5.8.2020 na jednom mieste na Slovensku (§ 64 ods. 1 č. 4 Trestného zákona) 35 gramov kryštalického metamfetamínu (z toho 25 gramov určených pre D. W.), Z. U.;

1.2.6) v období januára až júna 2020 na rozličných miestach spolkovovej oblasti viacerými odbermi celkovo 275 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 40,- až EUR 50,- neznámym odberateľom, ktorých sprostredkoval Z. U.;

1.2.7) v období júna až júla 2020 v Bratislave/Slovensko (§ 64 ods. 1 č. 4 Trestného zákona) štyrmi odbermi sprostredkovanými cez Z. U. celkovo 410 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 40,- H. F. a U.-F. J.;

1.2.8) v roku 2019 v Bratislave/Slovensko (§ 64 ods. 1 č. 4 TZ) v dvoch odberoch celkovo 20 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 40,- Q. C.;

1.2.9) v období januára 2020 až marca 2020 v Linzi a Puchenau viacerými odbermi celkovo 47 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 51,- do EUR 66,- U. U. W. a ďalšiemu neznámemu odberateľovi, ktorého tento sprostredkoval;

1.2.10) dňa 15.9.2020 v Hainburgu an der Donau 23,3 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 40,- utajenej vyšetrovatelke Spolkového ministerstva vnútra;

1.2.11) v období polovice júla 2020 do 29.8.2020 v Guntramsdorf 5 gramov kryštalického metamfetamínu za cenu jedného gramu EUR 50,- U. S.;

1.2.12) v období začiatku roka 2018 do 15.9.2020 neznáme množstvo kryštalického metamfetamínu bezodplatne S. P.;

1.3) v množstve presahujúcom hraničné množstvo (§ 28b Zákona o omamných látkach) a síce 151,7 gramov kryštalického metamfetamínu (obsahujúcom 67,9 % metamfetamínu), tým 8,63-násobok hraničného množstva, dňa 15.9.2020 na neznámom mieste na Slovensku utajenej vyšetrovatelke Spolkového ministerstva vnútra ponúkol za cenu EUR 7.000,-;

1.4) výlučne k osobnej spotrebe nadobudol a vlastnil tak, že v období marca 2019 do 15.09.2020 v Rakúsku opakovane kupoval od neznámych predajcov omamných prostriedkov a sám konzumoval neznáme množstvo kryštalického metamfetamínu (obsahujúcom metamfetamín) a XTC-tabletky (obsahujúce MDMA);

a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

III. Podľa ust. § 517 ods. 2 Trestného poriadku sa bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody

uloženého rozsudkom Krajského súdu Linz, sp. zn. 37 Hv 127/20g - 59, zo 14. januára 2021 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 9 Bs 43/21v, z 10. marca 2021 na území Slovenskej republiky bez jeho premeny.

IV. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon tohto trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

V označenom rozsudku z 30. marca 2022 súd prvého stupňa v podstate skonštatoval:

„Spolkové Ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky 11. novembra 2021 podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona číslo 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov podalo na Krajský súd v Trnave podanie z 5. novembra 2021 pod číslom 2021-0.493.666 obsahujúce osvedčenie uvedené v článku 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie), vydané k slovenskému štátnemu občanovi Y. O., narodenému X. X. XXXX v P. W., z 5. novembra 2021, zápisnicu s vyjadrením odsúdeného Y. O. z 2. júna 2021 spísanú v Justičnom zariadení Sonnberg, rozsudok Krajského súdu Linz, sp. zn. 37 Hv 127/20g-59, zo 14. januára 2021, rozsudok Vyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 9 Bs 43/21v, z 10. marca 2021, na ďalšie konanie o uznaní a prevzatí výkonu rozhodnutia. Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5Ntc/17/2021, z 2. decembra 2021 rozhodol o postúpení predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Bratislave ako miestne príslušnému súdu na ďalšie konanie.

Rozsudkom Krajského súdu Linz, sp. zn. 37 Hv 127/20g-59, zo 14. januára 2021 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 9 Bs 43/21v, z 10. marca 2021 bol občan Slovenskej republiky Y. O. uznaný za vinného v bode 1.1) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad, odsek 4 č. 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach, v bode 1.2) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 4 č. 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach, v bode 1.3) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 štvrtý prípad rakúskeho Zákona o omamných látkach [pozn. na tomto mieste krajskému súdu chýba bod 1.4) - z trestného činu nedovoleného zaobchádzania s omamnými látkami podľa § 27 ods. 1 č. 1, 1 a 2. prípad, ods. 2 rakúskeho Zákona o omamných látkach] a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.“

„Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava v zmysle § 15 ods. 1 zákona, na základe výzvy Krajského súdu v Bratislave z 11. januára 2022 a zaslaní uvedeného osvedčenia, rozsudkov, zápisnice z výsluchu odsúdeného a odpisu registra trestov menovaného, výpisom z Registra obyvateľov SR, v písomnom vyjadrení z 19. januára 2022, číslo konania KPtm 7/22/1100, doručenom tunajšiemu súdu 19. januára 2022 uviedla, že nemá námietky, aby krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní predmetného rozsudku Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky.

Krajský súd v Bratislave podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. sa na neverejnom zasadnutí oboznámil s obsahom predloženého spisového materiálu a zistil, že Y. O. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky (O.) a bol právoplatne odsúdený pre trestné činy, za ktoré možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky [osvedčenie časť pod písm. h)] a ktoré sú v osvedčení označené justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej z kategórií trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. [trestný čin nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami - § 4 ods. 3 písm. e) zákona], a preto neskúmal, či ide o trestné činy aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z.).

Pri posudzovaní uloženého druhu trestu a jeho výmery krajský súd nezistil potrebu jej primeranej úpravy

podľa právneho poriadku Slovenskej republiky tak, ako to má na mysli § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z.

Krajský súd sa ďalej oboznámil aj so zápisnicou spísanou s odsúdeným Y. O. v Justičnom zariadení Sonnberg z 2. júna 2021 a zistil, že tento vyslovil nesúhlas s výkonom rozhodnutia v Slovenskej republike, nakoľko v Rakúsku má mať lepšie podmienky pre výkon trestu odňatia slobody.

Krajský súd považuje za nevyhnutné podotknúť, že v predmetnom konaní, s poukazom na článok 6 bod 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia, sa súhlas odsúdenej osoby na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky nevyžaduje, keďže odsúdený Y. O. je štátnym občanom Slovenskej republiky a má na našom území trvalý pobyt.

Krajský súd v Bratislave zároveň nezistil dôvody odmietnutia uznania a výkonu predmetného rozsudku, ktoré dôvody sú uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z.

Týmto rozhodnutím o uznaní cudzieho rozhodnutia krajský súd akceptoval výrok o vine a uznal tak aj výrok o treste tým, že ho ponechal bez premeny, nakoľko nezistil dôvody uvedené v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. tak, ako je už uvedené vyššie.

Dôsledkom tohto uznania je, že slovenské orgány prevezmú na seba povinnosti a právomoci vo vzťahu k častiam rozsudku týkajúcich sa výroku o treste, pričom časti týkajúce sa výrokov o vine zostávajú v zmysle medzinárodnoprávnej úpravy v celom rozsahu v dispozícii rozhodnutia štátu pôvodu.

Rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutia na území Slovenskej republiky sa stáva súdnym rozsudkom tohto štátu a musí byť na jeho území aj reálne vykonateľné.

Neoddeliteľnou súčasťou rozhodovania súdov o vine a treste konkrétneho odsúdeného je vykonateľnosť takého rozhodnutia. Právny poriadok Slovenskej republiky zastáva pri treste odňatia slobody, ktorého výkon nebol podmiennečne odložený, filozofiu vonkajšej a vnútornej diferenciacie výkonu trestu, pričom o vonkajšej diferenciacii rozhoduje súd v priamej súvislosti (časovej i súvzťažnej) s uložením trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 48 Trestného zákona, striktno vychádzajúc z kritérií uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) alebo písm. b) Trestného zákona a v § 48 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. O vnútornej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje v nadväznosti na uvedené zaradenie páchatel'a na výkon trestu rozhodnutím súdu podľa § 5 ods. 1 až 3 a § 8 ods. 1 až 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov Generálne riaditeľstvo zboru väzenskej a justičnej stráže, podľa stupňa strázenia, dĺžky trestu, závažnosti trestnej činnosti, veku, zdravotného stavu, vzdelania a kvalifikácie (§ 5 ods. 1 citovaného zákona).

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na to, že uznávaný rakúsky rozsudok neobsahuje výrok o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s konkrétnym stupňom strázenia, bolo potrebné prispôbiť režim výkonu trestu odsúdeného, a to podľa § 48 Trestného zákona Slovenskej republiky.

Súd sa oboznámil s odpisom registra trestov odsúdeného Y. O. a zistil, že tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktoré mu bola uložená uznávaná trestná sankcia, vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Súd pri zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu vychádzal z § 17 ods. 4 zákona, ktoré prikazuje súdu neuložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska druhu a dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí. Súd Slovenskej republiky nemôžu uplatňovať v rámci svojho rozhodnutia kritériá pre ukladanie trestu dané právnymi predpismi Slovenskej republiky, ale musia dôsledne akceptovať kritériá pre ukladanie trestov, ktoré použili cudzie súdy vo svojich rozhodnutiach. Prevzatie výroku o treste rozhodnutia cudzieho štátu súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia, musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. V zmysle konštatovaného a s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona krajský súd rozhodol o zaradení odsúdeného Y. O. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Na základe vyššie uvedeného Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odsúdený Y. O. proti tomuto rozsudku podal odvolanie z 12. apríla 2022, ktoré odôvodnil nasledovne:

- vysvetlil, že odvolanie podal z dôvodu nesúhlasu s výkonom zvyšku trestu na území Slovenskej republiky, nakoľko v Rakúskej republike má pre výkon trestu odňatia slobody lepšie podmienky;
- v Rakúsku má ďalej možnosť byť z výkonu trestu prepustený po vykonaní dvoch tretín zvyšku trestu, čo mu na Slovensku nikto nezaručí;
- navyše, v tamojšom výkone chodí do protidrogovej terapie, ktorá trvá rok, chce ju riadne ukončiť a vyličiť sa z drogovej závislosti.

Na základe toho žiadal vykonať zvyšok uloženého trestu v Rakúskej republike.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odsúdený podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie Y. O. je čiastočne dôvodné, aj keď z iných dôvodov než namietal .

Na základe prípisu zaslaného súdom prvého stupňa Krajská prokuratúra v Bratislave uviedla, že nemá námietky, aby krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní rozsudku Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o úvahy a závery Krajského súdu v Bratislave, týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie rozhodnutia o uznaní a výkone a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tieto považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené a dostatočné.

Skutky uvedené v rozsudku Krajského súdu Linz, sp. zn. 37 Hv 127/20g - 59, zo 14. januára 2021, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Linz, sp. zn. 9 Bs 43/21, z 10. marca 2021 sú trestnými činmi uvedenými v § 4 ods. 3 písm. e) zákona č. 549/2011 Z. z. (nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami). Preto súd v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. v takom prípade neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Odsúdený je občanom Slovenskej republiky, má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, a teda bola splnená podmienka na rozhodnutie o uznaní a výkone „cudzozemského rozhodnutia“ uvedená v ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.

Krajský súd postupoval správne, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. tak, že výrok o treste odňatia slobody ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu, je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Obdobne tak súladne so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného Y. O. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (najvyšší súd je viazaný zásadou zákazu reformatio in peius), pričom postupoval podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, tzn. že odsúdený bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na kritériá uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., v zmysle ktorých prevzatý výrok o treste nesmie zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii; uvedené je nutné vzťahovať aj na vonkajšiu diferenciaciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri k tomu aj rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 2Urto/5/2013, zo 4. februára 2014 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122, roč. 2014). V danej veci bola navyše situácia tá, že uznávaný rakúsky rozsudok neobsahoval výrok o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu s konkrétnym stupňom stráženia, ale Krajský súd v Bratislave postupoval správne i v tomto smere a režim výkonu trestu odsúdeného prispôbil podľa § 48 Trestného zákona.

Čo sa týka odvolacích námietok odsúdeného Y. O., tieto najvyšší súd považoval s poukazom na ich obsah za nedôvodné, nakoľko v konaní o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia skratka nie sú

potrebnej relevancie. Námietky odsúdeného, že nesúhlasí s výkonom zvyšku trestu na území Slovenskej republiky z dôvodu lepších podmienok na výkon trestu v Rakúskej republike, možnosť byť tam skôr prepustený a účasť na protidrogovej terapii, nie sú spôsobilé viesť k zmene napadnutého rozhodnutia.

Ak sa odsúdený domáhal výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, nakoľko by tam mal mať lepšie podmienky, tak tu najvyšší súd uvádza, že podmienkou uznania v zmysle § 516 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je aj, ak v odsudzujúcom štáte je cudzie rozhodnutie právoplatné, alebo ak tam už proti nemu nemožno podať riadny opravný prostriedok. Táto podmienka splnená je, čo vyplýva aj z príloh predložených Krajským súdom Linz ako aj z doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti, na základe ktorých je určené, že trestné rozhodnutia, ktoré majú byť vykonané na území Slovenskej republiky (rozsudok Krajského súdu Linz, sp. zn. 37 Hv 127/20g - 59, zo 14. januára 2021, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Linz, sp. zn. 9 Bs 43/21, z 10. marca 2021), a teda predtým majú byť uznané a vykonané na území Slovenskej republiky, nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj krajský súd. Treba zopakovať, že iba nesúhlas odsúdeného s výkonom trestu na území Slovenskej republiky nie je z právneho hľadiska relevantnou skutočnosťou pre odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

Rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona č. 549/2011 Z. z.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a) až m), ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.).

Z označených ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že príslušný súd v prípade občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie nie je možné preskúmavať zo žiadnych iných hľadísk. V zmysle Rámcového rozhodnutia Rady RR 2008/909/SVV je totiž jedným zo základných pilierov uznávacieho konania vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, pričom má uľahčiť uznávanie a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Zjednodušene povedané, ak súd nezistí niektorý z dôvodov odmietnutia špecifikovaný v § 16 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodne o tom, že cudzie rozhodnutie sa uzná a vykoná; nepostupuje teda ako ďalšia odvolacia inštancia a konanie v štáte pôvodu neskúma nad rámec priloženého osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania.

Najvyššiemu súdu nezostáva iné len odkázať na predchádzajúce právne úvahy v spojení so závermi vyjadrenými krajským súdom v rozsudku napadnutom odvolaním.

Najvyšší súd preto uzatvára, že krajský súd dospel k vyhlásenému rozsudku po (takmer, ako bude vysvetlené nižšie) bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú a pričom nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorú by bolo potrebné vyriešiť v konaní pred najvyšším súdom ako súdom odvolacím.

Keď však Krajský súd v Bratislave v skutkovej vete na niekoľkých miestach nesprávne opísal číslovanie bodov z Osvedčenia Krajského súdu Linz z 5. novembra 2021 vychádzajúce z priložených rozhodnutí rakúskych súdov (tiež urobil niekoľko ďalších „preklepov“ v prepise), hoci skutky vyhovovali po obsahovej stránke, nezodpovedal správnosti predmetný rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti. Najvyšší súd kvôli uvedenej formálnej nedokonalosti následne v zmysle § 518 ods. 4 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a tento nedostatok napravil vyhlásením nového rozsudku ním samotným.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku sťažnosť nie je prípustná.